Datu valsts inspekcija

Elijas iela 17, Rīga, LV-1050, tālr. 67223131, e-pasts pasts@dvi.gov.lv, www.dvi.gov.lv

**[..]**
*nosūtīšanai e-adreses informācijas sistēmā*

**Lēmums**

Rīgā, 07.10.2026.

Dokumenta reģistrācijas numurs
skatāms pievienotajā teksta datnē

[1] Datu valsts inspekcijā (turpmāk – Inspekcija) saņemts [..] (turpmāk – Iesniedzējs) 2026. gada 11. septembra iesniegums (reģ. Inspekcijā 11.09.2026. ar Nr. 7-4.2/413-S; turpmāk – Sūdzība), kurā Iesniedzējs apstrīd Inspekcijas 2026. gada 9. septembra atbildi Nr. 2-4.2/1795-N "*Par iesnieguma izskatīšanas iznākumu*" (turpmāk – Atbildes vēstule) daļā, proti, Inspekcijas atbildi, kas sniegta Atbildes vēstules [3.1] un [3.2], un lūdz šajā daļā atkārtoti izskatīt Iesniedzēja Sūdzību pēc būtības.

[2] Izvērtējot Sūdzībā minēto un Inspekcijas rīcībā esošo informāciju, Inspekcija

**konstatē:**

[2.1] 2026. gada 31. augustā Inspekcijā saņemts Iesniedzēja iesniegums ar pielikumiem (reģ. Inspekcijā 31.08.2026. Nr. 2-4.2/1910-S; turpmāk – Iesniegums), kurā Iesniedzējs lūdz Iesniegumā esošo informāciju pievienot uzsāktajai pārbaudes lietai Nr. L-2-6/6467 (turpmāk – Lieta) un izvērtēt Iesniedzēja privātās sarakstes kopēšanu, glabāšanu, izmantošanu un pārsūtīšanu citām personām darba strīda ietvaros. Iesniegumam pievienoti pieci (5) pielikumi, proti pieci ekrānuzņēmumi, kas Iesniedzēja ieskatā apliecina Iesniedzēja privātās sarakstes apstrādi. Iesniedzējs sūdzas par to, ka trešajai personai tika nosūtīts Iesniedzēja privātās *WhatsApp* sarakstes ekrānuzņēmums. Līdz ar to Iesniedzējs lūdz, ka gadījumā, ja Iesniegumā minētais Iesniedzēja personas datu apstrādes gadījums neietilpst Lietas priekšmetā, izvērtēt to kā atsevišķu sūdzību un veikt pārbaudi.

[2.2] Ņemot vērā Iesniegumā norādīto, Inspekcija sagatavoja Atbildes vēstuli, kurā informēja Iesniedzēju, ka Iesniedzēja pievienotie materiāli nepārprotami neliecina, ka trešajai personai tika pārsūtīts Iesniedzēja privātās *WhatsApp* sarakstes ekrānuzņēmums. Inspekcija norādīja, ka daļa no Iesnieguma pielikumā esošajiem ekrānuzņēmumiem pirmšķietami ir nepieciešama darba pienākumu

un uzdevumu izpildei, kā arī iespējamo darba strīdu risināšanai. Līdz ar to Inspekcijas kompetencē neietilpst darbinieku savstarpējo darba attiecību sarakstes vērtēšana un pārbaude par to, kurš darbinieks un cik lielā apmērā darba attiecību ietvaros redzēja vai pārsūtīja Iesniedzēja saraksti.

Inspekcija ari informēja Iesniedzēju, ka Iesniegumā ietvertie lūgumi ir ņemami vērā tiktāl, ciktāl tie attiecas uz Lietas ietvaros pārbaudāmo jautājumu, vienlaikus Inspekcija pati nosaka pārbaudes lietas ietvaros iegūstamo pierādījumu veidu, apjomu, metodes un secību.

[2.3] 2026. gada 11. septembrī Inspekcijā saņemta Iesniedzēja Sūdzība, kurā Iesniedzējs norāda, ka apstrīd Atbildes vēstules [3.1] un [3.2] punktos minēto atteikumu izvērtēt Iesniedzēja Iesniegumā noradīto iespējamo Iesniedzēja personas datu apstrādes gadījumu, kas notika elektroniski, pārsūtot Iesniedzēja privāto *WhatsApp* saraksti trešajām personām, un secinājumu par to, ka jautājums, kurš darbinieks, kāpēc un cik lielā apmērā redzēja vai pārsūtīja Iesniedzēja privāto saraksti, neietilpst Inspekcijas kompetencē. Sūdzībai pievienoti astoņi (8) pielikumi, kas Iesniedzēja prāt satur pierādījumus par Sūdzībā minētajiem apgalvojumiem – pieci (5) pielikumi ir identiski Iesniegumam pievienotajiem pielikumiem, un satur e-pastu sarakstes ekrānuzņēmumus, savukārt, papildus ir pievienoti trīs (3) dokumenti – Inspekcijas Atbildes vēstule Iesniedzējam, kā arī viena ekrānuzņēmuma palielinājums un šī ekrānuzņēmuma apraksts, kas paskaidro to, kas redzams ekrānuzņēmumā.

[3] Izvērtējot Inspekcijas rīcībā esošos dokumentus, kā arī konstatētos apstākļus un to juridisko vērtējumu, Inspekcija

**secina:**

[3.1] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 89. panta pirmo daļu iestādes faktiskā rīcība ir iestādes rīcība publisko tiesību jomā, kas neizpaužas tiesību akta veidā un kas ir vērsta uz faktisko seku radīšanu, ja privātpersonai uz šo rīcību ir tiesības vai šīs rīcības rezultātā ir radies vai var rasties personas subjektīvo tiesību vai tiesisko interešu aizskārums. Par faktisko rīcību atzīstamas arī iestādes darbības, kas neatkarīgi no iestādes nodoma rada tādas faktiskās sekas, kuru rezultātā privātpersonai ir radies vai var rasties būtisks tiesību aizskārums. Atbilstoši APL 89. panta otrajai daļai faktiskā rīcība ir arī iestādes bezdarbība, ja iestādei saskaņā ar tiesību normām bija vai ir pienākums izpildīt kādu darbību, kā arī iestādes sniegta izziņa. Savukārt, saskaņā ar APL 91. panta ceturto daļu, privātpersona iestādes faktisko rīcību var apstrīdēt un pārsūdzēt tāpat kā administratīvo aktu. Ievērojot minēto, Inspekcijas Atbildes vēstule ir uzskatāma par iestādes faktisko rīcību, kas apstrīdama tāpat kā administratīvais akts.

[3.2] Saskaņā ar APL 79. panta pirmo daļu, administratīvo aktu var apstrīdēt viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas, bet, ja rakstveida izdotajā administratīvajā aktā nav norādes, kur un kādā termiņā to var apstrīdēt, - viena gada laikā no tā spēkā stāšanās dienas. Ņemot vērā lēmuma [1] punktā norādīto attiecībā uz Sūdzības saņemšanas dienu, Inspekcija secina, ka Sūdzība ir iesniegta termiņā, līdz ar to tās izskatīšana ir pieļaujama.

[3.3] Saskaņā ar APL 81. panta pirmo daļu, augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības

kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas Iesniedzēja iebildumi. APL 81. panta piektajā daļā ir noteikts, ka apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā. APL 76. panta trešajā daļā ir noteikts, ka administratīvā akta apstrīdēšana ir sākotnējās administratīvās lietas turpinājums. Līdz ar to, Inspekcijas direktore kā augstāka amatpersona, atkārtoti izskata Iesniedzēja lietu daļā, par kuru Iesniedzējs ir iesniedzis Sūdzību.

[3.4] Iesniedzējs norāda, ka Inspekcijas Atbildes vēstules [3.1] punktā ir kļūdaini norādīts, ka Iesniedzēja iesniegtās sarakstes ekrānuzņēmums "nepārprotami neliecina" par privātās *WhatsApp* sarakstes ekrānuzņēmuma pārsūtīšanu, jo ekrānuzņēmuma adresātu joslā ir redzams sūtītāja un saņēmēja vārds un uzvārds.

Iepazīstoties ar Iesniedzēja minēto ekrānuzņēmum, secināms, ka tajā ir redzama e-pasta sarakste starp divām personām [..] (sūtītājs) un [..] (saņēmējs), abu šo personu vārds un uzvārds ir redzams e-pasta adresāta joslā. No e-pasta teksta prezumējams, ka sarakste notiek par darba procesa organizāciju (piemēram, pieminētas darba maiņas, to sadalījums). E-pastam pievienots *WhatsApp* sarakstes ekrānuzņēmums, kurā redzams tikai sūtītājs [..], bet nav redzams, ar kuru personu ir šī sarakste, kā arī pats sarakstes saturs. Attiecīgi no *WhatsApp* sarakstes ekrānuzņēmuma nav iespējams konstatēt sarakstes otru dalībnieku, sarakstes tekstu, kā arī to, vai attēlā ir ietverti tieši Iesniedzēja personas dati un kādā apjomā šādi dati varētu būt darīti pieejami trešajām personām.

Atbilstoši Vispārīgās datu aizsardzības regulas[1] (turpmāk – Datu regula) 4. panta 1) punktam personas dati ir informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu, piemēram, minēts personas vārds, uzvārds, identifikācijas numurs vai cita identificējoša informācija, kas skaidri un nepārprotami ļauj identificēt konkrēto personu. Apskatot minēto e-pasta sarakstes ekrānuzņēmumu tajā ir identificējams e-pasta sūtītājs un saņēmējs, savukārt, e-pasta tekstā ir atsauce uz [..], kurš atbilstoši Iesniedzēja sniegtajam skaidrojumam ir Iesniedzēja darba saziņā lietotais vārds. Līdz ar to norādams, ka no šī Iesniedzēja pievienotā ekrānuzņēmuma neitrālai trešajai personai, nezinot papildus Iesniedzēja Iesniegumā minēto informāciju, nav nepārprotami skaidrs, ka redzamais ekrānuzņēmums atspoguļo Iesniedzēja personas datu apstrādi, t.sk. privāto saraksti, jo no ekrānuzņēmumā redzamās informācijas nav iespējams skaidri un nepārprotami identificēt Iesniedzēju.

Ņemot vērā iepriekš minēto Inspekcija secina, ka Sūdzībai pievienotās e-pasta sarakstes ekrānuzņēmums nesatur Iesniedzēja personas datus Datu regulas 4. panta 1) punkta izpratnē, tāpēc no šī ekrānuzņēmuma nevar secināt, ka būtu notikusi prettiesiska Iesniedzēja personas datu apstrāde un privātās *WhatsApp* sarakstes pārsūtīšana trešajām personām.

[3.5] Iesniedzējs uzskata, ka ir notikusi Iesniedzēja privātās *WhatsApp* sarakstes izpaušana trešajām personām, kā arī mutiska Iesniedzēja personas datu apstrāde, tos apspriežot starp Iesniedzēja darba vietā nodarbinātajiem.

Norādāms, ka atbilstoši Fizisko personu datu apstrādes likuma (turpmāk – Datu likums) 3. pantam Inspekcija ir datu uzraudzības iestāde Datu regulas izpratnē un pilda Datu regulā un Datu likumā noteiktos uzdevumus datu apstrādes jomā. Tas nozīmē, ka Inspekcija var uzraudzīt personas

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK

datu apstrādi tikai tādā apmērā, kādu nosaka Datu regula un Datu likums.

Datu regulas 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts paredz, ka Datu regulu nepiemēro personas datu apstrādei, ko veic fiziska persona tikai personiska vai mājsaimnieciska pasākuma gaitā. Minētais izņēmums ir attiecināms uz konkrēto personas datu apstrādes darbību un tās nolūku, nevis uz apstrādātās informācijas privāto raksturu. Līdz ar to viedokļu un informācijas apmaiņa, kas notiek privāti, piemēram, *WhatsApp* sarakstē starp divām personām vai viedokļu apmaiņa divu vai vairāku personu sarunas laikā, kurā personas dalās viedokļos par darba organizāciju, atlīdzību vai noslodzi, netiek regulēta ar Datu regulu vai Datu likumu.

Inspekcija neuzrauga, vai privātā komunikācijā starp personām izpaustā informācija ir pareiza un korekta. Tāpēc, ja Iesniedzējs privātas saziņas laikā ar citu personu ir paudis vai norādījis savu viedokli par kādu trešo personu, tad šādas saziņas kontrole un uzraudzība nav Inspekcijas kompetencē.

Līdz ar to privātā saziņā gan mutiski, gan rakstiski pausta informācija neatrodas Inspekcijas kontrolē, jo tā ir ārpus Datu regulas darbības tvēruma kā personas datu apstrādes izņēmums personiska vai mājsaminieciska pasākuma gaitā.

[3.6] Iesniedzējs nepiekrīt Inspekcijas viedoklim, ka darba strīda apstākļos darba devējam bija nepieciešama e-pastu sarakstē minētā informācija. Iesniedzējs atsaucas uz Datu regulas 5. panta 1. punktā minētajiem principiem un Datu regulas 6. pantā noteikto tiesiskā pamata nepieciešamību.

Iepazīstoties ar Iesniedzēja pievienotajiem materiāliem redzams, ka e-pasta sarakstes ekrānuzņēmumi satur informācijas apmaiņu saistībā ar darba pienākumu izpildi. Līdz ar to šajā sarakstē nav redzama privāta rakstura informācijas izpaušana. Arī Lēmuma [3.4] apakšpunktā apskatītajā sarakstē ir redzams, ka tās konteksts ir saistīts ar darba slodzēm un maiņām, nevis Iesniedzēja personas datu apstrādi.

Inspekcija piekrīt Iesniedzējam, ka darba strīda esamība pati par sevi nenozīmē, ka jebkura ar darbinieku saistītās informācijas apstrāde ir nepieciešama. Ir vērtējams konkrētais apstrādes nolūks, apstrādāto personas datu apjoms un tas, vai minēto nolūku bija iespējams sasniegt ar personas tiesības mazāk ierobežojošiem līdzekļiem. Ja Lietas izskatīšanas gaitā tiks konstatēts, ka trešajām personām ir darīti pieejami Iesniedzēja personas dati, pārbaudāms būs gan konkrētais apstrādes nolūks un tiesiskais pamats, gan arī saņēmējam darīto personas datu apjoms.

Vienlaikus no Inspekcijas rīcībā esošā ekrānuzņēmuma pašlaik nav iespējams konstatēt, ka trešajām personām būtu darīta pieejama visa Iesniedzēja privātā *WhatsApp* sarakste vai tās saturs tādā apjomā, kas ļautu izvērtēt apstrādāto personas datu nepieciešamību un samērīgumu.

[3.7] Iesniedzēju neapmierina, ka Iesniedzēja Iesniegumam pievienotie pierādījumi netiks skatīti Lietas ietvaros, jo Iesniedzēja ieskatā tie attiecas uz Lietas priekšmetu.

Norādāms, ka saskaņā ar Datu regulas 57. panta 1. punkta f) apakšpunktu Inspekcijai ir pienākums izskatīt datu subjekta sūdzību un atbilstošā apjomā un saprātīgā terminā informēt sūdzības iesniedzēju par lietas virzību. Savukārt Datu regulas 58. pantā un Datu likuma 5. pantā Inspekcijai ir noteiktas izmeklēšanas pilnvaras, kuras Inspekcija var izmantot atbilstoši konkrētās lietas faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem.

Iesniedzējam ir tiesības no uzraudzības iestādes prasīt, lai tā sūdzību izskata saprātīgā termiņā, atbilstošā apjomā un ar pienācīgu rūpību. Tomēr Iesniedzējam nav tiesību prasīt konkrētu

izmeklēšanas darbību vai korektīvo pasākumu veikšanu vai konkrēta satura lēmuma pieņemšanu.[2] Tas nozīmē, ka Iesniedzējam nav subjektīvu tiesību noteikt Inspekcijai konkrētu pārbaudes metodi, pieprasāmo dokumentu veidu un apjomu vai citas konkrētas izmeklēšanas darbības. Tomēr Inspekcijai ir pienākums izvēlēties tādas pārbaudes metodes un līdzekļus, kas ir nepieciešami, lai sūdzība tiktu izskatīta ar pienācīgu rūpību, saprātīgā termiņā un tiktu noskaidroti tās izlemšanai būtiskie faktiskie un tiesiskie apstākļi.

Līdz ar to, kā tika norādīts jau Atbildes vēstule, tad, Iesniedzēja papildus iesniegtie pierādījumi neliecina par papildus pārbaudes nepieciešamību konkrētajā Lietā, jo tie nesatur informāciju, kas nepārprotami norādītu, uz Iesniedzēja personas datu apstrādi ārpus konkrēto darba attiecību satura.

Noslēgumā norādāms, ka pēc Iesniedzēja sniegtās informācijas ierosinātā pārbaudes Lieta vēl atrodas izskatīšanas stadijā, tāpēc tikai Inspekcijas kompetencē ir noteikt, kuriem pierādījumiem un faktiem Lietas izskatīšanas procesā būs lielāks svars un nozīme. Vienlaikus Iesniedzēja izteiktie lūgumi, papildus iesniegtā informācija un pierādījumi tiks ņemti vērā tiktāl, ciktāl tie attiecas uz Lietas ietvaros pārbaudāmo jautājumu.

Ņemot vērā minētos faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatojoties uz Datu regulas 2. panta 2. punkta c) apakšpunktu, 4. panta 1) apakšpunktu, 5. panta 1. punktu, 6. panta 1. punktu, 55.-58. pantu, Datu likuma 3. pantu, 5. pantu, Administratīvā procesa likuma 76. panta trešo daļu, 79. panta pirmo daļu, 81. pantu, 89. pantu, 91. panta ceturto daļu, Inspekcija

**nolemj:**

- atzīt Inspekcijas amatpersonas veikto faktisko rīcību – 2026. gada 9. septembra atbildi Nr. 2-4.2/1795-N "*Par iesnieguma izskatīšanas iznākumu*" par tiesisku;
- noraidīt Iesniedzēja 2026. gada 11. septembra sūdzību kā nepamatotu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70. panta pirmo un otro daļu lēmums stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam, savukārt lēmumu paziņo adresātam atbilstoši Paziņošanas likumam. Paziņošanas likuma 9. panta 1.[1] daļā noteikts, ka dokuments, kas nosūtīts uz oficiālo elektronisko adresi, uzskatāms par paziņotu otrajā darba dienā pēc tā nosūtīšanas.

Šo lēmumu saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 188. pantu un 189. panta pirmo daļu un Fizisko personu datu apstrādes likuma 24. panta otro daļu un Tieslietu padomes 2025. gada 24. jūlija lēmumu Nr. 48 "Par tiesām, to darbības teritorijām un atrašanās vietām" var pārsūdzēt viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas Administratīvās rajona tiesas attiecīgajā tiesu namā pēc pieteicēja adreses [fiziskā persona – pēc deklarētās dzīvesvietas adreses, papildu adreses (Dzīvesvietas deklarēšanas likuma izpratnē) vai nekustamā īpašuma atrašanās vietas, juridiskā persona – pēc juridiskās adreses].

Direktore J.Macuka

[2] Skat. Senāta Administratīvo lietu departamenta 2025. gada 28. februāra lēmuma lietā Nr. SKA-353/2025 1. punktu